

Denne vejledning er senest ændret den 8. april 2015.

Vejledning om Skovloven § 17 - Anmeldelse af visse aktiviteter i Natura 2000- områder

Indhold

1. Indledning.....	2
2. Anmeldelse – formalia.....	2
3. Hvad skal anmeldes?	3
4. Vurdering.....	5
4.1 Udpegningsgrundlaget undersøges.....	5
4.2 Foreløbig vurdering	6
4.3 Konsekvensvurdering af om aktiviteten vil påvirke gunstig bevaringsstatus	6
4.3.1 Indikatorer på forringelse eller forstyrrelse	7
5. Tidsfrister.....	9
6. Reaktion på manglende anmeldelse.....	11
7. Klage	11

1. Indledning

Efter skovloven og naturbeskyttelsesloven skal visse aktiviteter på arealer i Natura 2000-områder anmeldes inden de kan iværksættes.

Anmeldeordningen betyder, at lodsejere med jord i et Natura 2000-område skal informere myndighederne om bestemte planlagte aktiviteter eller ændringer i driften på deres ejendom. Det drejer sig om aktiviteter, der normalt kan gennemføres uden tilladelse.

Anmeldelsen giver myndighederne mulighed for at vurdere, om den planlagte aktivitet vil kunne indebære en forringelse af naturtyper eller levesteder for arter eller betydelig forstyrrelse af arter, som det aktuelle Natura 2000-område er udpeget for. I mange tilfælde vil aktiviteten kunne igangsættes efter en vurdering. I nogle tilfælde kan det dog komme på tale at begrænse aktiviteten, eller at myndigheden meddeler, at aktiviteten ikke kan iværksættes.

Er det nødvendigt at stille krav som begrænser aktiviteten, vil myndighederne søge at indgå en aftale med ejeren om driften, eller aftale at ejeren søger tilskud til driften med henblik på at realisere Natura 2000-planens bevaringsmålsætninger. Kan der ikke indgås en aftale skal der gives påbud om driften mv. med henblik på at realisere Natura 2000-planens bevaringsmålsætninger. Samtidigt træffes afgørelse om erstatning for det tab, ejeren lider.

Anmeldeordningen trådte i kraft den 1. oktober 2004. -

2. Anmeldelse – formalia

§ 17. På arealer, der er omfattet af § 14, stk. 1, skal der inden iværksættelse af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 til loven, gives skriftlig meddelelse herom til miljøministeren med henblik på en vurdering af virkningen på området under hensyntagen til områdets bevaringsmålsætninger.

Anmeldeordningen gælder både private og offentlige skovbevoksede, fredskovspligtige arealer i Natura 2000-områderne. For alle andre arealer end dem der ejes af Naturstyrelsen, er det én af Naturstyrelsens Naturforvaltningsenheder (Himmerland, Søhøjlandet, Vadehavet, Fyn, Storstrøm eller Vestsjælland) der som myndighed, behandler anmeldelsen i alle dens led. For anmeldelser på arealer, der ejes af Naturstyrelsen, er ansvaret for behandlingen lagt på en anden naturforvaltningsenhed, end den lokale enhed som har arealansvaret for driften.

Anmeldelsen skal være skriftlig og skal sendes til Naturstyrelsens Naturforvaltningsenhed det sted, hvor ejendommen ligger. Se hvilken Naturforvaltningsenhed din anmeldelse skal sendes til [her](#). Anmeldelsen skal som minimum indeholde oplysninger om, hvilken aktivitet der ønskes iværksat, hvor den ønskes iværksat, dens geografiske udbredelse, dens varighed og omfang i øvrigt. En anmeldelse, som ikke indeholder dette minimum af oplysninger, vil blive sendt tilbage til anmelder med anmodning om at genfremsende anmeldelsen med de nødvendige

oplysninger, før sagsbehandlingen kan gå i gang. 4 ugers fristen, jf. [afsnit 5](#) vil først begynde at løbe, når disse oplysninger er modtaget.

Information om adresser og blanketter til brug for anmeldelse findes på Natura 2000-hjemmesiden [Natura 2000](#).

Man har ikke pligt til at anvende skemaet. Det vil imidlertid lette sagsbehandlingen, og sikre at Naturstyrelsen har de oplysninger der skal til for at behandle sagen. Skal der indhentes yderligere oplysninger forlænges sagsbehandlingstiden.

Skemaet skal dog anvendes ved anmeldelser der vedrørende arealer ejet af Naturstyrelsen.

3. Hvad skal anmeldes?

§ 17. På arealer, der er omfattet af § 14, stk. 1, skal der inden iværksættelse af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 til loven, gives skriftlig meddelelse herom til miljøministeren ...

Stk. 2. En aktivitet, der er omfattet af forbuddene i § 28 eller i naturbeskyttelseslovens § 3, § 8, § 15 eller § 18, er ikke omfattet af stk. 1. Det samme gælder aktiviteter, som i øvrigt kræver tilladelse efter naturbeskyttelses- miljø- eller planlovgivningen, eller hvis konsekvenser efter denne lovgivning er vurderet eller skal vurderes forud for iværksættelsen.

Det er kun aktiviteter på arealer, der ligger i Natura 2000-områder der skal anmeldes. Skovlovens anmeldeordning gælder desuden kun for skovbevoksede, fredskovspligtige arealer. Aktiviteter på fredskovspligtige arealer, der ikke er træbevoksede, eller i skov, som ikke er fredskov, skal anmeldes efter naturbeskyttelseslovens regler til kommunen. Se mere i [bekendtgørelse om anmeldelsesordningen efter naturbeskyttelseslovens § 19 b og skovlovens § 17](#).

De aktiviteter, der skal anmeldes, er alle aktiviteter, som normalt kan sættes i værk uden at det kræver tilladelse efter skovloven. De skal anmeldes, fordi der er fare for at disse aktiviteter kan skade den natur som særligt skal beskyttes, det kan fx være ved at ændre naturtypen, formindske arealet med naturtypen eller forstyrre arter på udpegningsgrundlaget.

Aktiviteter der kræver dispensation efter skovloven eller anden lovgivning skal ikke anmeldes, fordi vurderingen af aktiviteten i forhold til Natura 2000 beskyttelsen skal ske i forbindelse med behandlingen af ansøgningen. Der er derfor ikke behov for en særlig anmeldelse.

Pligten til at anmelde er uafhængig af, om der er en Natura 2000-plan eller -skovplan for arealet, eller om der er indgået en aftale for arealet. Det må dog forventes, at der i planer og aftaler gøres op med de aktiviteter der skal anmeldes, så anmeldelsesordningen efterhånden får mindre og mindre betydning.

De aktiviteter, der skal anmeldes, fremgår af bilag 1 til skovloven. Det drejer sig om:

1. Renafdrift i løvskov

Renafdrift er et skovbrugsfagligt begreb, som betyder at man fælder alle træer på et areal. Begrebet er knyttet til plantageskovbruget, hvor alle træerne typisk vil være af samme træart og have fået en størrelse, der gør at de er hugstmodne på samme tid.

Der sker efterfølgende en genkultivering med træer ved plantning eller tilsåning. Når man har fældet alle de gamle træer på et større eller mindre areal, er der gennemført en renafdrift uanset, at der på arealet er efterladt f.eks. hasselbuske eller få yngre træer her og der. Der er dog ikke tale om en renafdrift, hvis man ved foryngelse med frø fra de gamle træer på arealet har fået en ny træbevoksning op under de gamle træer. Den nye bevoksning skal have en kronedækningsgrad på mindst 50 pct. af arealet, hvorefter alle de gamle træer er blevet fældet på dette areal.

Stævning indebærer ligesom renafdrift, at alle træer på et areal fældes. Al stævning skal anmeldes, selv om skovlovens § 9, nr. 1 giver mulighed for at stævne op til 10 pct. af det enkelte fredskovspligtige areal uden tilladelse.

Etablering af et åbent naturareal ved renafdrift af løvskov skal anmeldes, selvom skovlovens § 10, nr. 4 giver mulighed for, at der kan etableres åbne naturarealer på op til 10 pct. af det enkelte fredskovspligtige areal.

Fældning af enkelte store løvtræer, f.eks. som led i en tynding vil ikke være en renafdrift, og skal derfor ikke anmeldes.

2. Plantning i løvskov

Plantning i løvskov skal anmeldes, også selv om det blot er gruppevis eller spredt indplantning.

3. Fremme af nåletræer i løvskov

Plantning i løvskov skal anmeldes, uanset hvilken art der ønskes indplantet. Indplantning af små nåletræsholme eller enkelte nåletræer i løvtræbevoksninger som fx vildtflommer skal også anmeldes.

4. Nyetablering af intensiv produktion af pyntegrønt, juletræer mv. som forudsætter brug af hjælpestoffer og pesticider

Det er almindeligt at anvende hjælpestoffer (gødning og pesticider) i produktion af pyntegrønt og juletræer. Udbringningen heraf kan have større eller mindre randvirkning afhængigt af udbringningsteknik, vind og vejr m.v. En sådan randpåvirkning af EU-skovnaturtyperne vil medføre ødelæggelse og/eller ændring af den bundflora, der karakteriserer naturtypen, og dermed reducere arealet med naturtypen.

5. Opførelse af anlæg, der er nødvendige for erhvervet, fx driftsbygninger (herunder boliger, skovveje, læggepladser mv.)

Opførelse af driftsbyggeri, som er nødvendigt for driften, herunder arbejdsskure i skove på 20 ha eller derover, og opførelse af spejderhytter og skovbørnehaver skal anmeldes, selv om skovloven giver mulighed for at opføre disse former for byggeri uden tilladelse.

6. Ændringer af afvandingsforholdene

Ændringer af afvandingsforhold skal anmeldes, selvom der er tale om almindelig vedligeholdelse af eksisterende grøfter, grøftarbejder i forbindelse med nyanlæg af skov eller andre grøftarbejder, hvis det betyder en ændring af afvandingsforholdene. Rørlægning af vandløb og grøfter, som ikke kræver tilladelse efter fx vandløbsloven, skal også anmeldes.

4. Vurdering

Når Naturstyrelsen har modtaget en anmeldelse efter skovlovens § 17, stk.1, skal styrelsen som det første vurdere, om aktiviteten er omfattet af anmeldelsesordningen. Hvis anmeldelsen f.eks. vedrører arealer, der ikke er omfattet af skovlovens bestemmelser, eller den kræver en egentlig tilladelse efter skovloven, orienteres ejer herom. Sagen sendes herefter evt. til rette myndighed eller behandles efter skovlovens almindelige bestemmelser.

Er aktiviteten anmeldt korrekt, skal Naturstyrelsen dernæst foretage en vurdering af om aktiviteten i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, vil kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt under hensyntagen til områdets bevaringsmålsætninger.

Der henvises i øvrigt til Europa-Kommissionens vejledning for en uddybning af grundlaget for at foretage en vurdering af om en aktivitet kan indebære en forringelse af naturtyper mv. jf. Europa-Kommissionen 2001, Forvaltning af Natura 2000-områder. Habitatdirektivet 92/43/EØF, artikel 6, isbn 92-828-8987. Den kan findes [her](#).

Når Naturstyrelsen foretager en vurdering af en anmeldt aktivitet skal det ske som beskrevet i de efterfølgende afsnit.

4.1 Udpegningsgrundlaget undersøges

For hvert Natura 2000-område er der et udpegningsgrundlag, som beskriver hvilke naturtyper og levesteder for arter der findes i området, og som skal beskyttes. Udpegningsgrundlaget er kun naturtyper og arter, der er nævnt i bilag I og II til EU habitatdirektivet og bilag I til EU fuglebeskyttelsesdirektivet. Udpegningsgrundlaget m.v. for hvert Natura 2000-område kan findes på Natura 2000- hjemmesiden [Natura 2000](#).

Hvis Naturstyrelsen ved eller får kendskab til, at der i et Natura 2000-område findes naturtyper og arter, der er nævnt i bilag I og II til EF-habitatdirektivet og bilag I til EF-fuglebeskyttelsesdirektivet, men hvor

disse ikke er anført på udpegningsgrundlaget, skal konsekvenserne af den anmeldte aktivitet også vurderes i forhold til disse. Denne opfattelse understøttes af EF-domstolens praksis, hvorefter medlemslandene er forpligtede til at varetage beskyttelseshensynene i områder, der skulle have været udpeget. Dette må også antages at gælde for arter eller naturtyper, som burde have været på udpegningsgrundlaget ved udpegningsområdet.

4.2 Foreløbig vurdering

Det undersøges derefter om den aktivitet der er anmeldt i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, vil kunne indebære en forringelse af naturtyper eller levesteder for arter eller betydelig forstyrrelse af arter, som Natura 2000-området er udpeget for.

Formålet med den foreløbige vurdering er at tage stilling til, om planen eller projektet har en karakter, så en nærmere konsekvensvurdering er påkrævet. Påvirkningen behøver ikke at være negativ.

Hvis myndigheden på baggrund af en foreløbig vurdering, der er udtryk for et kvalificeret skøn, kan afvise, at en plan eller projekt i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, er der ikke pligt til at udarbejde en nærmere konsekvensvurdering. Hvis der er tvivl om der *kan* være en væsentlig påvirkning, er en nærmere konsekvensvurdering nødvendig.

Hvis Naturstyrelsen på baggrund af en foreløbig vurdering kan afvise, at aktiviteten indebærer en forringelse af naturtyper eller levesteder for arter eller betydelig forstyrrelse af arter, som området er udpeget for, kan aktiviteten gennemføres som anmeldt. Anmelder kan herefter – når de 4 uger er gået uden, at Naturstyrelsen har meldt tilbage – gennemføre aktiviteten, jf. afsnit om tidsfrister [afsnit 5](#).

Natur- og Miljøklagenævnet har afgjort, at der også inden for fristen på 4 uger kan gives meddelelse, om at aktiviteten kan gennemføres som anmeldt uden, at meddelelsen betragtes som en afgørelse.

Vurderingen skal være begrundet, dvs. at det skal fremgå af en redegørelse på sagen, hvad der ligger til grund for vurderingen. Der foreligger pt. (april 2015) ikke domme fra EU-Domstolen eller vejledning fra EU-Kommissionen, som nærmere belyser, hvilke krav der stilles til det nærmere indhold af den foreløbige vurdering, herunder kravene til dokumentation.

4.3 Konsekvensvurdering af om aktiviteten vil påvirke gunstig bevaringsstatus

Hvis der skønnes at være en sammenhæng mellem aktivitet og udpegningsgrundlag, skal det vurderes om aktiviteten i sig selv eller sammen med andre aktiviteter vil påvirke væsentligt i negativ retning.

Vurderingen af effekten er ikke begrænset til selve det areal, hvor aktiviteten iværksættes, men skal vurderes i forhold til hele det udpegede Natura 2000-område.

Ved vurderinger af eventuelle påvirkninger gælder forsigtighedsprincippet. Der skal således være en høj grad af videnskabelig vished for, at aktiviteten ikke vil skade udpegningsgrundlaget. Det vil sige, at en plan eller et projekt først må vedtages eller tillades, når det ud fra et videnskabeligt synspunkt uden rimelig tvivl kan fastslås, at planen eller projektet ikke skader Natura 2000-området (omvendt bevisbyrde). Hvis der er videnskabelig tvivl herom, kan aktiviteten ikke iværksættes.

Forringelser og forstyrrelser bør vurderes på baggrund af habitatdirektivets målsætninger. Indtil der foreligger en Natura 2000-plan gælder de generelle bevaringsmålsætninger i habitatdirektivet om at sikre genopretning eller opretholdelse af en gunstig bevaringsstatus for naturtyper og arter, som området er udpeget for.

En naturtypes eller en arts gunstige bevaringsstatus skal i henhold til artikel 1, litra e) og i), vurderes for hele dens naturlige udbredelsesområde, dvs. på biogeografisk niveau og dermed på Natura 2000-netniveau. Da nettets Forvaltning af Natura 2000-områder økologiske sammenhæng imidlertid vil afhænge af bidraget fra hvert enkelt område og dermed af områdets naturtyper og arters bevaringsstatus, vil det altid være nødvendigt at vurdere den gunstige bevaringsstatus på områdeniveau.

Bevaringsstatus for naturtyper og arter, der findes i et område, vurderes i henhold til en række kriterier, der er fastsat i direktivets artikel 1. Denne vurdering foretages både på område- og netværksniveau. Se mere i [Europa Kommissionen, 2001, Forvaltning af Natura 2000-områder. Habitatdirektivet 92/43/EØF, artikel 6, isbn 92-828-8987](#)

4.3.1 Indikatorer på forringelse eller forstyrrelse

I et givet Natura 2000-område vurderes forstyrrelser eller forringelser generelt fra sag til sag på grundlag af indikatorer til måling af de ændringer, der er indtruffet. Dette måles ud fra a) den pågældende naturtypes eller arts bevaringsstatus og b) områdets bidrag til sammenhængen i Natura 2000-nettet. Opretholdelsen af gunstig bevaringsstatus for et område skal vurderes på grundlag af de oprindelige forhold, som blev angivet i Natura 2000-standardskemaerne, da området i sin tid blev foreslået udpeget, i overensstemmelse med områdets bidrag til nettets økologiske sammenhæng.

Forringelse af naturtyper

Der er tale om forringelse af en naturtype i et Natura 2000-område, når det areal, naturtypen dækker i dette område, bliver reduceret. Enhver udvikling der bidrager til at mindske arealet for en naturtype, som området er udpeget for kan betragtes som en forringelse.

Der er endvidere tale om en forringelse af en naturtype, når den særlige struktur og de særlige funktioner, der er nødvendige for naturtypens opretholdelse på langt sigt, eller bevaringsstatus for de arter, der er karakteristiske for den pågældende naturtype, er svækket i forhold til den oprindelige status. Denne vurdering finder sted under hensyntagen til

områdets bidrag til sammenhængen i Natura 2000-nettet. Enhver svækkelse af de faktorer, der er nødvendige for opretholdelsen af naturtyperne på langt sigt, kan betragtes som en forringelse.

Der er tale om en forringelse af et levested, hvis aktiviteten påvirker gunstig bevaringsstatus for en art, som området er udpeget for.

Forstyrrelse af arter

Forstyrrelser vedrører arterne og er ofte tidsbegrænsede (støj, lys, osv.). Forstyrrelsernes intensitet, varighed og hyppighed er derfor vigtige parametre.

En forstyrrelse anses kun for at være betydelig, hvis den har indflydelse på bevaringsstatus for arten.

Følgende forhold kan derfor betragtes som en betydelig forstyrrelse:

- Alt der bidrager til et fald på langt sigt i artsbestanden i området
- Alt der bidrager til at mindske eller øge sandsynligheden for mindskelse af artens udbredelse i området
- Alt der bidrager til at mindske levestedet for arten i området.

Se mere i [DMU's faglige rapport 457, 2003 "Kriterier for Gunstig Bevaringsstatus" findes kriterierne for gunstig bevaringsstatus for hver enkelt af de beskyttede naturtyper og arter i Natura 2000-områderne i Danmark.](#)

Rapporten skal bruges som grundlag for vurderingen af, om den aktivitet der anmeldes, vil have en væsentlig negativ effekt på naturtypens eller artens gunstige bevaringsstatus.

Det er erfaringen at det ved gennemgang af naturtyper og arter på udpegningsgrundlaget hurtigt kan vurderes om aktiviteten vil kunne indebære en forringelse af naturtyper mv. eller ej.

Eksempel 1: Anmeldelse af byggeri af en driftsbygning

Hvis udpegningsgrundlaget er bøgeskov på muldbund og stor vandsalamander, og der er anmeldt byggeri af en driftsbygning i nåleskov, der ligger på en tør bakketop langt fra bøgeskoven, er der ikke brug for at gøre mere ud af vurderingen, da aktiviteten hverken kan forringe naturtypen eller levesteder for stor vandsalamander.

Men ønskes bygningen opført i bøgeskov, og er det bøgeskov på muldbund (skovnaturtypen 9130), skal der ske en afvejning af, om det der mistes i areal til byggeriet herunder aktiviteter i forbindelse med opførelse af byggeriet kan forringe naturtypen.

Uanset om bøgeskoven er på udpegningsgrundlaget eller ej, skal det vurderes om selve opførelsen af byggeriet eller den trafik der herefter vil være omkring bygningen mv. kan tænkes at forringe levesteder for vandsalamanderen. Det skyldes at levesteder for stor vandsalamanders består af dels ynglevandhuller og fouragerings- og overvintringssteder i

ekstensivt drevne områder i tilknytning til vandhullerne, f.eks. løvskov. Stor vandsalamander ligger i vinterdvale i jorden (hulheder, revner), hvorefter den i foråret og i den tidlige sommer lægger æg i vandhuller. Derefter forlader den vandmiljøet og lever på land i sommer- og efterårs månederne.

Eksempel 2: Anmeldelse af byggeri af et fugletårn i offentlig skov

Hvis udpegningsgrundlaget er hvepsevåge, og der er anmeldt byggeri af et fugletårn skal det vurderes om fugletårnet i sig selv eller sammen med andre aktiviteter kan medføre en forringelse af levested for hvepsevågen eller betydelig forstyrrelse af hvepsevågen.

Det kan medføre en forringelse af levestedet, hvis fugletårnet opføres i et yngleområde for hvepsevågen, da det fremgår af DMU's kriterier for gunstig bevaringsstatus for arten, at reden og et område med en vurderet radius på 200 m skal være uforstyrret i perioden 15. maj – 15. juli. Det skal derfor undersøges, om der er nyere oplysninger, om hvor i området hvepsevågen har ynglet/yngler.

Det kan endvidere medføre en betydelig forstyrrelse af hvepsevågen, hvis fugletårnet placeres således, at publikum for at komme til tårnet skal gå igennem et yngleområde for hvepsevågen.

Hvis området er et potentielt yngleområde for hvepsevåge, men arten ikke har gunstig bevarings-status, fordi der ikke i området er en stabil bestand af ynglende hvepsevåger, jf. DMU's kriterier for gunstig bevaringsstatus, skal man være tilbageholdende med at tillade aktiviteter, der kan forringe levestedet.

5. Tidsfrister

§ 17, stk. 3. Aktiviteten kan iværksættes, hvis ministeren ikke senest 4 uger efter modtagelsen af meddelelsen har truffet afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af aktiviteten. Denne afgørelse gælder højst i 6 måneder, men kan i særlige tilfælde forlænges. Ved rettidig klage over en afgørelse efter 1. pkt. regnes fristen i 2. pkt. fra det tidspunkt, hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Stk. 4. Hvis aktiviteten ikke er iværksat senest 3 år efter meddelelsen, skal der gives ny meddelelse efter stk. 1, hvis den ønskes iværksat.

4 ugers fristen

Når Naturstyrelsen har modtaget en anmeldelse, skal det pågældende Naturforvaltningsenhed foretage en første vurdering af aktiviteten inden 4 uger fra modtagelsen.

I 4 ugers perioden må ejeren ikke gennemføre den. Sker det alligevel skal der gives påbud om at standse den efter skovlovens regler herom i § 51 eller evt. § 21.

De 4 uger regnes fra modtagelsen af anmeldelsen, hvis den indeholder de nødvendige minimums-oplysninger for at starte sagsbehandlingen, jf. [afsnit 2](#). Hvis Naturstyrelsen ikke kan konsekvensvurdere den anmeldte

aktivitet inden udløbet af den fastsatte frist på 4 uger, træffer Naturstyrelsen afgørelse om, at der er behov for en nærmere vurdering af aktiviteten inden udløbet af den fastsatte frist på 4 uger, jf. skovlovens § 17, stk. 3. Det kan f.eks. skyldes, at der er brug for at indhente yderligere oplysninger før konsekvenserne af aktiviteten kan vurderes.

Vurderingen kan munde ud i to konklusioner:

1. At aktiviteten ikke vil skade. I så fald behøver Naturstyrelsens Naturforvaltningsenhed ikke foretage sig videre. Anmelder kan herefter – når de 4 uger er gået uden at Naturstyrelsen har meldt tilbage – iværksætte aktiviteten uden videre.

Hvis Naturstyrelsen allerede efter kortere tid end de 4 uger har vurderet, at aktiviteten kan gennemføres og underretter ejer herom, er denne underretning at betragte som en meddelelse, som ikke kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Hvis aktiviteten herefter ikke igangsættes inden 3 år efter, at den er anmeldt, skal den efter stk. 4 anmeldes igen. Ministeren har herefter en ny mulighed for at træffe afgørelse om, at aktiviteten skal vurderes nærmere.

Fristen svarer til fristen i forslaget § 42 om bortfald af tilladelser, der ikke udnyttes. Begrundelsen for fristen er den samme i de to bestemmelser, nemlig at forholdene i løbet af den nævnte periode kan være ændret på en måde, så det ikke længere er forsvarligt i forhold til naturbeskyttelsesinteresserne at opretholde den stiltiende accept af, at aktiviteten kan iværksættes.

2. En afgørelse om at foretage en nærmere vurdering af om aktiviteten vil skade beskyttelsesinteresserne skade, jf. skovlovens § 17, stk. 3.

Afgørelsen om at ville foretage en nærmere vurdering af aktiviteten og dermed udskyde eventuel iværksættelse af aktiviteten kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet i lighed med andre afgørelser efter loven.

6 måneders fristen

Afgørelsen om at foretage en nærmere vurdering skal træffes inden udløbet af 4 ugers fristen. I de fleste tilfælde vil afgørelsen blive truffet, fordi Naturstyrelsen har brug for mere tid til at vurdere effekten af aktiviteten. Men selv om det allerede inden udløbet af 4 ugers fristen er klart, at aktiviteten vil skade beskyttelsesinteresserne, og der derfor ikke behøves yderligere vurdering heraf, skal der alligevel træffes en afgørelse om nærmere vurdering. Det skyldes, at loven forudsætter at 6 måneders fristen er aktiveret, mens der indgås en aftale med ejeren om driften.

Afgørelsen om at foretage en nærmere vurdering gælder højst i 6 måneder, men kan i særlige tilfælde forlænges. Forlængelsen kan f.eks. være begrundet i, at der er behov for yderligere tid til at indgå en aftale efter § 18 eller tilstrækkelig tid til at foretage en revision af Natura 2000-skovplanen.

I den periode, hvor Naturstyrelsen vurderer aktiviteten, må ejeren ikke gennemføre aktiviteten. Sker det alligevel skal der gives påbud om at standse den efter skovlovens regler herom i § 51 eller evt. § 21.

Den nærmere vurdering kan igen munde ud i to konklusioner:

1. At aktiviteten kan iværksættes, da den ikke skader beskyttelsesinteresserne. Der skal herefter ske en underretning til ejeren ved meddelelse, som ikke kan påklages.
2. At aktiviteten ikke må iværksættes eller kun må iværksættes delvis. Derefter skal der søges indgået en aftale efter § 18 eller træffes en afgørelse som begrænser eller forbyder aktiviteten efter § 19. Afgørelsen efter § 19 skal ledsages af en samtidig truffet afgørelse efter lovens § 24 om erstatning for de rådighedsindskrænkninger, som Naturstyrelsen har fundet nødvendige som følge af de aktiviteter, der er blevet anmeldt.

Afgørelserne om at aktiviteten enten kan iværksættes eller ikke kan iværksættes kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Inden for perioden på 6 måneder, eller evt. en forlænget frist, er det i loven forudsat, at der skal indgås en aftale med ejeren.

Der er foreløbig gode erfaringer med at tillade ejeren at begrænse sit tab ved at tillade den ønskede aktivitet i det omfang det vil være foreneligt med beskyttelsen. Hvis ejeren fx har anmeldt at ville foretage en renaftdrift, og der forhandles om i stedet at foretage selvforyngelse, så får han lov til at begrænse sit tab ved løbende at foretage selvforyngelse.

Kan der ikke indgås en aftale indenfor den tidsfrist, der er fastsat eller dens forlængelse, skal Naturstyrelsen træffe en afgørelse med henblik på at afbøde skaden efter skovlovens §§ 19 - 21. Det samme gælder, hvis ejeren ønsker at afbryde forhandlingsforløbet og få en afgørelse, som han kan klage over. Træffes en sådan afgørelse gives erstatning for det tab, som indskrænkningen i råderetten medfører af tab for lodsejeren, jf. skovlovens § 24.

6. Reaktion på manglende anmeldelse

Reglerne om beskyttelse af naturtyper og arter i fredskov skal bl.a. sikre, at Danmark overholder sine forpligtelser i forhold til EU's direktiver om fuglebeskyttelse og habitatbeskyttelse. Skovlovens § 17 om forudgående anmeldelse sikrer, at myndighederne får mulighed for en forudgående vurdering af, om visse lovlige aktiviteter, som umiddelbart kan gennemføres uden tilladelse, kan skade beskyttede naturtyper eller arter.

Naturstyrelsen melder alle overtrædelser af anmeldepligten til politiet. Det skyldes, at anmeldeordningen i skovlovens § 17 er den vigtigste mulighed for at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til EU-direktiverne. Naturstyrelsen anser derfor selve den manglende anmeldelse for en forseelse, der bør håndhæves efter skovlovens bestemmelser herom. Udgangspunktet er bødestraf, men der kan også i særlig grove tilfælde blive tale om fængsel.

7. Klage

Afgørelser efter § 17, stk. 3, om at der skal ske en vurdering af den

anmeldte aktiviteter, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet af adressaten for afgørelsen og enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen samt af relevante foreninger og organisationer.

Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet v/den pågældende kredsrepræsentant samt foreninger og organisationer, som har anmodet om at få underretning, skal have underretning om afgørelsen. Der henvises i øvrigt til notatet om klage.

Afgørelsen efter § 17, stk. 3 er tidsbegrænset til 6 måneder med mulighed for forlængelse. Denne frist suspenderes, hvis afgørelsen påklages rettidigt til Natur- og Miljøklagenævnet. Fristen begynder i tilfælde af klage først at løbe, når Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Afgørelser efter § 23 om ekspropriation og § 24 om erstatning kan påklages efter reglerne i naturbeskyttelsesloven.

En ikke-reaktion på en anmeldelse efter § 17, stk. 1 kan ikke påklages, da der ikke er truffet en afgørelse. En meddelelse om, at aktiviteten kan iværksættes, da den ikke skader beskyttelsesinteresserne, kan heller ikke påklages.